

Götz Krisztina
Fotográfia BA szak

Álomnapló

Konzulensek:
Pecsics Mária DLA és Károly Sándor Áron DLA

„Ellazult állapotban vagy álmunkban az elsüllyedt igazság gyakran felszínre bukkan.”

Virginia Woolf

Munkám elkészítése során a hipnogógikus szakasz érdekelt. Az az átmenet, mely az ébrenlétből az alvásba vezet, vagy éppen fordítva. Ekkor az elme még keresi a racionális magyarázatot a különféle érzéki benyomásokra, víziókra. Idővel rájöttem, hogy ebben a témakörben nem csupán az álmok, az alvás közben megragadt képek érdekelnek. A személyes indíttatás lett egyre erősebb. Azt figyeltem meg önmagamon, hogy a valóságban elveszek, és a mindennapokban, a realitásban nem feltétlenül tudok ténylegesen jelen lenni. Elrévedek, máshol járok. Gondolatban olyan képek foglalkoztatnak, melyek az álmaimhoz köthetők. Sorozatomban ez a fő gondolatszál, erre a jelenségre fókuszálok.

Törekedtem arra, hogy műfaji megkötések nélkül készítsem fényképeimet, ezért keverednek a dokumentarista és megrendezett jellegű fotók. A valóságból kiragadott pillanatok és a saját magam kreálta szituációk kiegészítik egymást, ellentpontok egy olyan összetett világ-

ban, amit magaménak érzek. Az anyag kialakulásakor napló formátumban gondolkodtam. A kezdeti képeimnél még egy sokkalta személyesebb hangvétel volt jelen. Az idő elteltével ugyan a téma, az alapfelvetés megmaradt, de a vizuális megfogalmazás egyre jobban letisztult, és próbáltam az álmovilág és valóság közti határvonalat mint egy külső szemlélőként figyelni, de úgy hogy az mégis teljességében rólam szóljon.

Fotósorozatomban, tehát az álmovilág és valóság kapcsolatát vizsgálom. Számomra fontos pillanatokot fényképezek, melyek okkal vagy ok nélkül megragadnak és belém égne, majd nem hagyják el a gondolataimat. Ezeket az apró mozzanatokot, történéseket kiragadva szeretném bemutatni, hogy mi zajlik bennem, mit élek meg őszintén, ezzel párhuzamosan utalva arra a valós közegre, amiből kivonom magam. A saját világomban elkülönülve, az álmaimban vagyok jelen.

